

БЪЛГАРСКИ УЖАСИ

Въ трудний источникъ въпросъ, който е заплетенъ съ толкова противорѣчиви стрѣмления и интереси, народътъ на тая страна е показалъ справедлива, и заедно съ това твърдѣ забѣлѣжителна наклонностъ да се довѣрява на настоящето правителство; а настоящето то правителство се е въсползовало отъ това довѣрие до голѣма стъпень. Въ течението то на цѣли мѣсеки, народътъ е билъ лишенъ отъ всякакви официални свѣдѣнія за вървежътъ на работити, ако и да бѣше извѣстно, че са се прѣдприимали мѣрки и са ставали сношения отъ първостъпенна важность: страната чакаше тѣрпѣливо, и се задоволяваше съ уломъчни (фрагментарни) и невѣрни свѣдѣнія отъ вѣстниците. Нѣмаше не само официални извѣстия, нѣ нѣмаше и обсъждения въ камата на общинити. Едва на 31 юлий, по штедростъта на правителството — послѣ безконечни отсрочвания и въ крайътъ на сесията — отдѣлиха ни една вечеръ за обозрѣвне сношенията на администрацията съ чуждостранити правителства въ продължение то на цѣла една година, и за да се провѣри политическиятъ видъ на прѣстоящата ваканция. Късно то врѣме, избрано за разискванията, служаше за гаранция, че тии ще бъдѣтъ непълни, недостатъчни. Нѣ и това опите нестигаше, а се приеха и други мѣрки. Заявиха, че ако разискванията прѣминатъ тоя тѣсенъ прѣдѣлъ, тии по